Chrousti - Hop trop

```
     Hmi                                          F#
1. V hospodě sedím u stolu, když přijde ke mně chlap,
           Hmi                                    F#
   řekne: Já jsem Jíra z maršova, a podá jednu z tlap.
        Emi     A7    D     Hmi
   Jak na něj chvíli koukám,
        Emi    A7     D  F#
   zdá se mi, že ho znám,
        Hmi                            F#        Hmi
   ale že si nejsem jistej, tak hned zvědavě se ptám:

    D     Emi    A      D       Hmi
R: Hele, vy prej u vás žerete chrousty
    Emi   A      D   D7
   s krovkama a syrový,
     Emi    A        D        Hmi
   k obědu že jich zbodnete spousty,
     F#            Hmi
   v okolí každej ví.

2. Dodneška marně vzpomínám, co říct mi na to měl,
   po tý ráně židlí jsem to všechno nějak zapoměl.
   Jen ještě dneska cejtím, jak na břiše mi stál,
   když hospodou se jeho něžnej hlásek rozléhal:

R: Já ti dám, že u nás žereme chrousty
   s krovkama a syrový,
   k obědu že jich zbodneme spousty,
   velký kulový!

3. Od krve z mýho nosu když si ruce ušpinil,
   viděl, že má dost, a zbaběle mi pole vyklidil.
   A zatímco si kosti a zuby počítám,
   doma u stolu ho žena právě mile přivítá:

R: Sláva, konečně táto že domů jdeš,
   chrousti už jsou studený,
   dneska si na nich pošmakuješ,
   jsou vypasený.

R: Z toho kouká tvrdý poučení,
   Že kdo chroustá chrousty rád,
   ten kamarádství neocení,
   chtěl by se jenom prát.
```